

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2018. április hó 11. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A különös kegyetlenséggel, védekezésre képtelen személy sérelmére elkövetett emberölés büntette miatt a vádlott ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2017. évi szeptember hó 26. napján kihirdetett 15.B.70/2016/56. számú ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe.

I n d o k o l á s

Az elsőfokon eljáró törvényszék a vádlott bűnösségét emberölés büntetében [a 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 160. § (1) bekezdés, (2) bekezdés d) és j) pontok] állapította meg és ezért őt 18 (tizennyolc) év szabadságvesztésre és 10 (tíz) év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés büntetést fegyházban rendelte végrehajtani és megállapította, hogy a vádlott büntetése 2/3 részének kitöltését követő napon bocsájtható feltételes szabadságra. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítéletet az ügyész tudomásul vette.

A vádlott és védője enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A fellebbviteli főügyész az átiratában a védelmi fellebbezéseket alaptalannak ítélte és a törvényszék ítéletének helybenhagyását indítványozta.

Az ítéltábla a védelmi fellebbezés folytán az elsőfokú bíróság ítéletét az 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 348. § (1) bekezdése alapján a Be. 361. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen bírálta felül, figyelemmel a Be. 554/B. § g) pontjára is.

A nyilvános ülésen a másodfokú eljárásban meghatalmazott védő a fellebbezés irányát megváltoztatva elsőként a vádlott felmentését, másodsorban erős felindulásban elkövetett emberölés büntetében történő bűnösségének megállapítását és enyhébb büntetés alkalmazását indítványozta. Felmentést célzó jogorvoslatát a kategorikus nyomszakértői véleményre alapozta, amely azt állapította meg, hogy a vádlott által viselt és lefoglalt lábbeli nyomképzőként kizárható. Nem vitatta,

hogy a vádlott a cselekmény elkövetése idején a helyszínen tartózkodott, azonban nadrágján és cipőjén fellelhető vérszennyeződés abból származott, hogy belelépett a sértett vérébe. Utalt az ügyészi vádmódosításra és a társtettesi elkövetés felvetésére is. Álláspontja szerint kétséget kizáró módon nem igazolt, hogy a terhére rótt bűncselekményt a vádlott követte el. Másodlagosan eltérő minősítés megállapítását indítványozta a védelem, mivel a vádlott segíteni próbált az igen ittas, renitens magatartású sértetten, aki édesanyját szidalmazta és ezáltal került vele konfliktusba, őt akarván védeni, ezért erős felindulásban cselekedett. Hivatkozott a vádlott személyiségzavarára és kiemelte, hogy a nyomozás során a hatóságnak történő megfelelés szándéka vezérelte a vádlottat, amikor beismerő vallomást tett, de vallomásai között komoly ellentét feszül. Összességében a vádlott felmentését indítványozta, másodlagosan további bizonyítás felvétele miatt is az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását.

A fellebbviteli főügyészség nyilvános ülésen jelenlévő képviselője az átiratában foglaltakat változatlan tartalommal fenntartotta. Úgy ítélte meg, hogy a tényállás megalapozottsága okán nincs alap az ítélet hatályon kívül helyezésére, és sem a vádlott felmentésére, sem pedig enyhébb minősítés megállapítására. Kiemelte, hogy a vádlott bűnösségét nem csak a genetikai szakértői vélemény támasztja alá, hanem beismerő vallomása és a tanúvallomások is. Utalt a társas elkövetés felmerülésének lehetőségére, illetőleg annak kizárására. A jogi minősítést helytállónak, az elsőfokú bíróság által alkalmazott büntetést tettarányosnak ítélete és a törvényszék ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A vádlott az utolsó szó jogán sajnálatát fejezte ki a történetek miatt.

Az ítélet tábla a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan betartásával lefolytatott bizonyítási eljárás során mindenben megalapozott tényállást állapított meg, amelyet a másodfokú bíróság eljárása során a Be. 351.§(1) bekezdésére figyelemmel irányadónak tekintett. A megalapozott tényállás okán sem a bizonyítás továbbfejlesztésére, sem pedig az ítélet hatályon kívül helyezésére nem kerülhetett sor.

A törvényszék a rendelkezésre álló bizonyítékokat igen körültekintően egymással összevetve értékelte. A vádlott 2015. október 15. napján - a bűncselekmény elkövetését 2015. szeptember 28. napján tagadó vallomását követően - beismerő vallomást tett, --amelyet 2015. október 21-én a helyszíni kihallgatása során megerősített- és a többes elkövetést tagadva beismerte, hogy a bűncselekményt egyedül követte el. Mind az első, mind a másodfokú eljárásban hivatkoztak a védők a nyomszakértői véleményre, amely szerint a fényképezéssel a vádlottól lefoglalt lábbeli járófelületéről rögzített nyomtöredék nem tőle származik, nyomképzőként kizárható. Ugyanakkor ezzel ellentétes eredménnyel zárult a genetikai szakértői vizsgálat mindkét alkalommal. A törvényszék ítéletének 12-13. oldalán részletesen rögzítette a szakértői vizsgálatok eredményét, a továbbra is fennálló ellentmondások tisztázása érdekében a szakértők a tárgyaláson meghallgatásra kerültek és az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének teljeskörűen eleget téve adott számot arról, hogy mely véleményt fogadta el. Utalva a többes elkövetés lehetőségének felmerülésére, ugyanakkor az is bizonyítást nyert, hogy a sértett arcáról fényképezéssel rögzített lábbeli nyomtöredék nem a ...-tól lefoglalt lábbeli járófelületéről származik. Kellő körültekintéssel és részletességgel vizsgálta a vádlott elmebeli állapotát és személyiségszerkezetét is. A törvényszék a vádlott beismerő vallomásai, a szakértői bizonyítás és további tanúvallomások alapján törvényesen vont következtetést a vádlott büntetőjogi felelősségére. Nem foghatott helyt a vádlott felmentésére irányuló védelmi jogorvoslat sem, tekintettel arra, hogy a másodfokú eljárásban a bizonyítékok, nevezetesen a nyomszakértői, illetőleg a genetikai szakértői vélemények eltérő értékelését célozta, amely a megalapozott tényállásra tekintettel a Be. 351. § (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetett.

A törvényszék a védői érveléssel ellentétben a vádlott cselekményét emberölés büntettként minősítette, azonban nem mulasztotta el vizsgálni, hogy a vádlott cselekménye minősülhet-e erős felindulásban elkövetett emberölés büntettként. Érveiről - melyet a másodfokú bíróság is osztott - ítéletének 18. oldalán adott számot. Az itt kifejtettek alapján az enyhébb minősítést célzó védői indítvány sem foghatott helyt. Az emberölés büntette vonatkozásában megállapított minősítő körülmények ugyancsak helytállóak és megalapozottak.

A büntetés kiszabása során irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket az elsőfokon eljáró bíróság teljeskörűen feltárta és helyesen értékelte. Csupán az ítélet 20. oldalán, alulról a 3. bekezdés mellőzendő tekintettel arra, hogy az itt írtaknak ténybeli alapja nincs.

Az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés tetтарыos, eltúlzottnak nem tekinthető. A fiatal felnőtt vádlott rendkívüli brutalitással, durvasággal, gátlástalansággal és emberi mivoltából kivetkőzve bántalmazta a fekvő helyzetben lévő erősen ittas sértettet. Személye fokozottan veszélyes a társadalomra, így az ítélőtábla a büntetés enyhítésére sem látott lehetőséget.

Az ítélet járulékos rendelkezései ugyancsak törvényesek.

A kifejtettek alapján a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helyes indokaira is figyelemmel helybenhagyta.

A kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamába a Btk. 92. § (1) (2) bekezdés alapján beszámítani rendelte a vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől eltelt időt is.

Debrecen, 2018. április 11.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné Dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. előadó bíró,
Dr. Nagy Éva sk. bíró

Záradék: A Miskolci Törvényszék 15.B.70/2016/56. számú ítélete a másodfokú bíróság jelen végzésével 2018. április hó 11. napján jogerős és végrehajtható.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke